சங்க இலக்கியத்தில் நடுகல் வழிபாடு

குளோரியா வி.தாஸ் அ.*

அ கிறித்தவத் தமிழியல் துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை -625021, இந்தியா.

Worship of hero stone in the Sangam literature

Gloria V. Dhas a,*

^a Department of Christian Tamil Studies, Madurai Kamaraj University, Madurai 625 021, Tamil Nadu, India.

*Corresponding Author

gloriavdhas@gmail.com

Received : 04-11-2018
Accepted : 16-01-2019

ABSTRACT

The memorial pillar (Hero stone), which is erected in memory of the warrior was described by Tolkappiyam and also it defines the worship of the warrior, the name and the heroic deeds of the warrior. Its specialties are studied here..

Keywords: Sangam literature, Hero stone, Tolkappiyam

முன்னுரை

போர்வீரனின் நினைவாக எழுப்பப்படும் நினைவுத் தூண் நடுகல் எனப்பட்டது. போர்வீரனின் செயல்களை மதித்து பெயரையும் வீரச் செயல்களையும் கல்லில் பொறித்து அதனை நட்டு மாலையிட்டு வழிபட்டு வந்தமையைப் பற்றி தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கிறது. இதன் சிறப்புக்கள் குறித்து இங்கு ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

நடுகல்

நடுகல் நடுவது குறித்து ஆறு நிலைகளை சுட்டுகிறது.

“காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுதல்

சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தல் என்று

இருமூன்று வகையிற் கல்லொடு புணர்” (தொல்.பொருள்.63)

இறந்துபட்ட வீரர்களின் நினைவாக நடுகல் நடுவதற்கு கல்லைப்பார்த்தல், பார்த்த கல்லை எடுத்துக் கொண்டு வருதல், அதனை நீரினால் கழுவுதல், பின்னர் அக்கல்லினை நட்டு வைத்தல், கேயியிலாக எழுப்பி அக்கல்லில் அவீரனின் பெயரும் வீர சாகங்களையும் எழுதி, கல்லினைத் தெய்வமாக்கி போற்றி வாழ்த்துதல் எனக் குறிப்பிடுகிறது. கல்லினை நட்டு

அதனை வழிபடும் வழக்கத்தினை பண்டைக் காலத் தமிழர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதையும், பொதுவாக போரில் இறந்து வீரர்களே இவ்வாறு நடுகல்லாக ஆனார்கள் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

நடுகல் வழிபாடும் சங்க காலச் சமூகமும்

போரில் இறந்துபடும் வீரர்களின் நினைவைப் போற்றுவதில் மட்டுமன்று நடுகல் வழிபாட்டின் நோக்கம், வீரம் செறிந்த வரலாற்றினை பிற்காலத் தலைறையினர் உணர்வதற்கும் நடுகல் வழிபாடு வலியுறுத்தப்பட்டது. நடுகல் வழிபாடல்லது வேறு தெய்வ வழிபாடு தேவையில்லை என்பதாக, மாங்குடிகிழார் கூறுவதைக் காணலாம். பூ, உணவு, குடி ஆகியவற்றைக் கூறும் போது தெய்வ வழிபாட்டையும் இணைத்துக் கொள்கிறார். ஒரு சமூகத்தில் இந்நான்கும் இன்றியமையாதனவாக இருந்திருக்கின்றன என்பதை அவரது பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது.

“ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
ஒளிறு ஏத்து மருப்பின் களிறு எறிந்து வீழ்ந்ததென
கல்லே பரவின் அல்லது
நெல் உகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே” (புறம்.335)

என்ற பாடலில் பகைவரோடு போர்முனையில் போரிட்டு யானைகளைக் கொன்று இறந்தவனுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள நடுகல்லைத் தெய்வமாக வணங்குவதை விடவும் வேறு தெய்வம் இவ்வூரில் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. தெய்வத்தின் செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வெண்ணம் முகிழ்த்தது எனலாம். தெய்வம் என்றால் மக்களைக் காத்து நிற்கும் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு உண்டு. அதேபோல்தான் எதிரிகளிடமிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றும் போரில் இறந்துபட்டவனை தெய்வமாக்கி வணங்குவதை விடவும் சிறந்த தெய்வம் இல்லை என்ற பொருளில் கூறுகிறார் எனலாம். அக்காலச் சூழலில் வேதநெறியோ, சமய உருவாக்க அமைப்புகளோ தோற்றம் பெறவில்லை. ஆயினும் நம்பிக்கைகள் மக்களிடம் பல்வேறு வடிவங்களில் இருந்தன. ஆவி நம்பிக்கையின் தொடர்ச்சியாகவே நடுகல் வழிபாடு காணப்படுகிறது. இறந்த வீரர்கள் ஆவியாக இருந்து தம்மைக் காப்பார்கள் என்று நம்புவதாகும். “ஓர் இந்தியன் இறப்பின் அவன் இல்லாது போய் விட்டான் என மற்றையோர் கருதுவதில்லை. இறப்பானது வாழ்க்கையின் முடிவைக் குறிப்பதில்லை. ஒரு வகை வாழ்க்கையிலிருந்து பிறிதொரு நிலைக்கு மாறுவதையே குறிக்கிறது”¹ என்று குறிப்பிடுவது போல பிறிதொரு நிலையென்றால் ஆவியாக மாறி விடுவது. அல்லது ஆன்மா அழியாதது அது நிலைத்திருக்கும் என்று கருதுவது எனக் குறிப்பிடுகின்றார் கைலாசபதி. இந்திய மக்களிடையே இறப்புச் சடங்கின் போது செய்யப்படும் செயல்கள் யாவும் அவர்கள் இறந்த பின்பும் வேறு வடிவில் இருப்பர் உணவை எடுத்துக்கொள்வர் என நம்புவதாகும். அவ்வாறான நம்பிக்கையின்பாற்பட்டதே நடுகல் மூலம் ஒரு வீரனின் நினைவைப் போற்றுவதாகும். எனவேதான் பிற கடவுள்களிலும் சிறந்த கடவுள் வழிபாடு என நடுகல் வழிபாட்டினைக் குறித்தனர் எனலாம்.

நடுகல் வழிபாட்டிற்குரியவர்கள்

வழிபாட்டு மரபுகளில் நடுகல் வழிபாடு என்பது தமிழகத்தில் காணப்பட்டத் தொன்மையான முறையாகும். பழமையான நடுகற்கள் வழிபடப்பட்டு வந்துள்ளமையைச் சங்கப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து சென்றவர்களைத் தடுத்து ஆநிரைகளை மீட்டற் பொருட்டு போரிட்டு மடிந்தவர்களுக்கு நடுகல் எடுக்கப்பட்டது. போர் வீரன் என்றில்லாது தனியொரு இளைஞனாக இருந்தாலும் அவனுக்கும் நடுகல் எடுத்து வழிபாடு நடத்தப்பட்டது. பொதுவாக இளைஞர்களாக இருந்து போரில் மரணமடையும் ஆண்களுக்கே நடுகற்கள் நடப்பட்டு வழிபாட்டுக்குரியதாக மாற்றப்பட்டது. பெரும்பாலும் போர் வீரர்கள் அதிலும் பாலை நிலத்து மறவர்கள் அம்பெய்து கொன்ற கரந்தை வீரர்களுக்கே நடுகல் வைக்கப்பட்டது. வைக்கப்பட்ட நடுகல்லானது அவ்வீரனின் பெருமையைப் பறைசாற்று வகையில் பெயரும் பீடும் எழுதி நாட்டப்பட்டது. கோயில் போன்ற அமைப்புகள் தொடக்கத்தில் இல்லை என்றாலும் கிடுகு நிரைத்து சுற்றிலும் கட்டப்பட்டமையைக் காணமுடிகிறது.

நாணுடை மறவர்களுக்கும், போரில் மடிந்தவர்களுக்கும் ஆநிரை காத்தலில் இறந்தவர்களுக்கும் நடுகல் வைக்கப்பட்டது. அதோடு கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தமைக்காக நடுகல் வைக்கப்பட்டது. பிசிராந்தையார் வருவார் என அவருக்கும் இடம் ஒதுக்கிக் கொடுத்து இறந்தவன் கோப்பெருஞ்சோழன் என்று பாராட்டப்படுகின்றான். வடக்கிருந்து உயிர் துறத்தலுக்கு கூறப்பட்ட காரணம் சரியா என்பதல்ல. தன் மகன்களாலேயே எதிர்க்கப்பட்டமையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் உயிர் துறக்க எண்ணினான். அதனால் அவனுக்கும் நடுகல் வைக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. “வீரத்தைப் பாராட்டு முகத்தான் தோன்றிய நடுகல் வணக்கம் காலப் போக்கில் மனிதனின் பிற பண்புகளைப் பாராட்டும் நிலையினதாக அமைவதனை வடக்கிருந்தார் நடுகற்கள் தெரிவிக்கின்றன. நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம் சங்க காலத்தில் ஆண்களுக்குரிய ஒன்றாகக் காட்டப்படுகிறது.”² எனக் குறிப்பிடுவது போல வீரத்தை மட்டுமின்றி வேறு பல பண்புகளுக்காகவும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டதனை சங்க இலக்கியத்தில் காணமுடிகிறது.

ஆநிரை காத்ததில் வீரர்கள் மடிதல்

போரில் ஈடுபடும் வீரர்கள் அனைவருக்கும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டது என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை ஆனால் குறிப்பிட்ட இனத்தவர்கள் மட்டுமே நடுகல் வைப்பதில் ஈடுபட்டனர் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். ஆநிரை காத்தலில் ஈடுபட்டு இறந்தவர்களுக்கு நடுகல் வைத்தனர் எனக் காணமுடிகிறது. ஆநிரை என்பது பண்டைக் காலத்தில் செல்வமாகும். அதனைக் காப்பாற்றும் செய்கையே போர் எனப்பட்டது. வெட்சி வீரர்கள் ஆநிரை கவர்தலும் கரந்தை வீரர்கள் அதனை மீட்டலும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இந்நிகழ்ச்சியில் கரந்தை வீரர்கள் இறந்துபட்டனர். அவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டது. அவர்களது வீரம் பிற்காலத்தில் போற்றப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்

அவ்வாறு நடுகல் எடுக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டது எனலாம். “போரில் தன்னால் இயன்றவரையில் சிறப்புறப் போர் புரிந்து உயிர்விட்ட வீரனது உடலைப் புதைத்த அல்லது எரித்த இடத்தில் ஒரு கல்லை நடுவர். அக்கல்லில் அவனது உருவத்தையும் பெயரையும் இன்ன போரில் இவ்வாறு போர் புரிந்து மாண்டான் என்ற விவரத்தையும் பொறிப்பர். அக்கல் நடுகல் எனப்படும். வீரர் சிறப்பாகவும் பிறர் பொதுவாகவும் நடுகல்லை வழிபடுவர். இத்தகைய நடுகற்கள் பண்டைத் தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இருந்தன. இவ்வீர வணக்கம் தமிழர்க்கு வீரத்தையும் நாட்டுப்பற்றையும் ஊட்டி வந்தது எனலாம்”³ என்று பண்டைத் தமிழகத்தில் வீரக்கல் எனப்படும் நடுகல் குறித்தத் தமது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். வீரர்களும் நடுகல்லை சிறப்பாக வழிபட்டு வந்தனர் என்பதைக் காணமுடிகிறது. பிறரும் அந்நடுகல்லை பொதுவாக வழிபட்டனர்.

நடுகல்லை வீரர்கள் வழிபடுதல்

போரில் ஈடுபடும்வீரர்கள் தமக்கு முன்னர் இறந்துபட்ட வீரர்களை வழிபடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதைக் காணமுடிகிறது. வெட்சி வீரர்கள் போர்முனையில் கரந்தை வீரர்களை வென்று ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வந்தனர். பின்பு மேட்டு நிலத்தில் வெட்சியாரை வென்று அவர்கள் கவர்ந்து சென்ற ஆநிரைகளைக் மீட்டு வந்தனர். தம் வலிமைக்குக் காரணமாக அவர்கள் நம்பும் குன்றில் மேலுள்ள நடுகல் தெய்வத்தை வழிபடுவதற்காக அதன் மேல் மயிற் பீலியை சூட்டினர். துடியை இசைத்து நெல்லால் செய்த கள்ளினைக் குடித்து ஆட்டினைப் பலிகொடுத்து வழிபட்டனர் என்பதை,

“நுழைநுதி நெடுவேல் குறும் படை மழவர்
முனை ஆத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த
வல் ஆண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்
நடுகல் பீலி சூட்டி துடிப்படுத்து
தோப்பிக் கள்ளொடு துருஉப் பலி கொடுக்கும்
போக்கு அருங் கவலைய புலவு நாறு அருஞ்சுரம்” (அகம்.35)

என்னும் பாடல் குறிப்பிடுகிறது. பண்டைய தமிழர்கள் போரில் ஈடுபட்டு இறந்த வீரர்களுக்கு நடுகல் எடுத்து வழிபட்டமையைக் காணமுடிகிறது. அதிலும் போரில் ஈடுபடும் வீரர்கள் தமக்கு வலிமையை அவை கொடுப்பதாக நம்பி அதனை வழிபட்டனர். வழிபாட்டு நிகழ்வில் ஆடு அறுத்து குருதிப் பலி கொடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டனர் என்பதையும் இப்பாடலில் அறிய முடிகிறது.

“நீர் அற வறந்த நிரம்பா நீள் இடை
வள் எயிற்றுச் செந்நாய் வருந்து பசிப் பிணவோடு
கள்ளி அம் காட்ட கடத்திடை உழிஞ்சில்
உள் ஊன் வாடிய கரி மூக்கு நொள்ளை
பொரி அரை புதைத்த புலம்புகொள் இயவின்

விழுத்தொடை மறவர் வில் இட வீழ்ந்தோர்
எழுத்துடை நடுகல் இன் நிழல் வதியும்
அருஞ்சுரக் கவலை நீந்தி என்றும்” (அகம்.53)

என்னும் பாடலில் நடுகல்லினை நடும் போது அதில் எழுதப்படும் எழுத்துக்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. வில்லில் இருந்து எய்யப்படும் அம்பானது தவறாமல் தாக்கிக் கொன்ற வீரர்களுக்கு நடுகல் எழுப்பப்பட்டு அவர்தம் பெயரும் பீடும் எழுதப்பட்டு நடப்பட்டிருக்கும். அதன் நிழலிலே செந்நாய் தங்கியிருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. இதில் நடுகல் நடப்படும் போது வீரரின் பெயரும் அவரது வீரதீரச் செயல்களும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் எனக் கூறப்படுகிறது. இது போல்,

“நல் அமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல்
வேல் ஊன்று பலகை வேற்று முனை கடுக்கும்
மொழிபெயர் தேளம் தருமார் மன்னர்
கழிப் பிணிக் கறைத் தோல் நிரை கண்டன்ன
உவல் இடு பதுக்கை ஆள் உகு பறந்தலை” (அகம்.67)

என்னும் பாடலில் நடுகற்களின் காட்சியானது போர் வீரர்கள் நிற்பது போன்ற காணப்பட்டதை விளக்குகிறது. கரந்தை வீரர்கள் அரம் கொண்டு அராவப்பட்ட முனையுடன் கூடிய அம்புகளைக் கொண்டு குறிபார்த்து எய்யும் திறன் படைத்தவர்கள். அவர்கள் பருக்கைக் கற்கள் உள்ள மேட்டு நிலத்தில் நெல்லி மரங்களின் இடையில் நின்று ஆநிரைகளை மீட்க வெட்சி வீரர்களுடன் போரிட்டு வீர மணரம் அடைந்தனர். அவர்களுக்காக நாட்டப்பட்ட நடுகற்களில் அவர்களின் பெயர்களும் அவ்வீரர்கள் செய்த வீர தீரங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். அந்நடுகற்களின் முன் வேல் நாட்டப்பட்ட மயிற்பீலியுடன் காட்சியளிப்பது வீரர்களே நிற்பது போன்று காணப்படும் எனக் கூறப்படுகிறது. பெயரும் பீடும் எழுதிய நடுகற்கள் இருக்கும் காட்டில் அந்நடுகற்கள் போர்வீரர்களைப் போன்று நிற்பதை பிறிதொரு பாடலும் குறிப்பிடுகிறது.

“வீளை அம்பின் விழுத்தொடை மழவர்
நாள்ஆ உய்த்த நாமவெஞ் சுரத்து
நடைமெலிந்து ஒழிந்த சேண்படர் கன்றின்
கடைமணி உகுநீர் துடைத்த ஆடவர்
பெயரும் பீடும் எழுதி அதர்தொறும்
பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல்
வேல் ஊன்று பலகை வேற்றுமனை கடுக்கும்” (அகம்.131)

என்னும் பாடலும் போரில் இறந்துபட்ட வீரர்களுக்கு பெயரும் பீடும் எழுதிய நடுகற்கள் நடப்பட்டுள்ளமையை வெளிக்காட்டுகிறது. வெட்சி மாலை சூடிய வீரர்கள் அதிகாலையில்

பசுக்களைக் கவர்ந்து செல்லும் கடுமையான பாதையைக் கொண்ட காட்டில் அவர்களுடன் போரிட்டு கரந்த வீரர்கள் பசுக்களின் கன்றுகள் தாயைக் காணாமல் தவித்து கண்ணீர் உகுத்தமையைத் தவிர்த்தனர். அப்போரில் இறந்துபட்ட வீரர்களுக்கு நடுகல் நாட்டி அவர்களது பெயரும் வீர தீரங்களையும் எழுதினர். அந்நடுகற்களானது பகைவர்க்கு வீரர்கள் நிற்பதுபோன்று அச்சத்தைத் தரும் என்று கூறப்படுகிறது.

முடிவுரை

பண்டையத் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் நடுகல் வழிபாட்டின் போது வேண்டுதல் செய்து கொண்டனர். போர் வீரர்களின் மனைவிகள் நடுகல்லை வழிபட்டு தம் கணவன் சென்றிருக்கும் போர்ச் செயல் வெற்றிகரமாக நடைபெற உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டனர் என்கதைக் காணமுடிகிறது.

போர் வீரர்களுக்கு மட்டுமின்றி மன்னர்களுக்கும் அவர்தம் வீரச் செயலைப் போற்றி நடுகல் வைக்கும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சிக்கு நடுகல் வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அந்நடுகல்லைப் பார்த்து ஒளவையார் அழுது பாடிய பாடலானது அதியமானின் புகழைப் பறைசாற்றும் விதமாக அந்நடுகல் இருப்பதைக் கூறுகிறது. வீரத்தின் பொருட்டு மட்டுமின்றி வேறு சிறந்த உயரிய பண்புகளுக்காகவும் நடுகல் வைக்கப்பட்டமையைக் காணமுடிகிறது. அந்நிலையானது கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு வைக்கப்பட்ட நடுகல் மூலம் விளங்குகிறது. கோப்பெருஞ்சோழன் தன் மக்கள் தன் மீதே படைநடத்தியதைக் கண்டு மனம் வெதும்பி போரைக் கைவிட்டு வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தான். அவனது உயரிய பண்பினைப் போற்றும் விதமாக நடுகல் வைக்கப்பட்டது.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] சு. சாந்தினி பை, (2006), நடுகல் வழிபாடு, தமிழ்நாடு, அ. கே. சின்ஹா (ed.), இந்திய வரலாற்றின் உண்மைகள், அனாமிகா வெளியீட்டாளர், நியூ டெல்லி.
- [2] ந. வனமாமலை, பண்டைய தென்னிந்தியாவில் நடுகல் வழிபாடு, சமூக விஞ்ஞானி, 3 (1975) 40-46.
- [3] ஏ. கோஷ், (Ed.), (1989), இந்திய தொல்பொருளியல் கலைக்களஞ்சியம், முன்ஷிராம் மனோகர்லால், நியூ டெல்லி.
- [4] டி. மித்ரா, 1983, ரத்னகிரி (1958-61), தொல்பொருள் ஆய்வின் நினைவுகள் இந்தியா எண். 80, நியூ டெல்லி.

References

- [1] S. Chandni Bi, (2006), Hero-Stones of Tamil Nadu-A Study, A.K. Sinha (ed.), Facts of Indian History, Anamika Publication, New Delhi.
- [2] N. Vanamamalai, Herostone Worship in Ancient South India, Social Scientist, 3 (1975) 40-46.
- [3] A.Ghosh, (Ed.), 1989, An Encyclopaedia of Indian Archaeology, Munshiram Manoharlal, New Delhi.

[4] D. Mitra, 1983, Ratnagiri (1958-61), Memoirs of Archaeological Survey of India No. 80. New Delhi.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License